

Liisa-tarhurin huhtikuun tarinoita

Kirjoitan tätä tarinaa vapunpäivänä! Päivänä, jota lapsena odotti sen takia, että sai laittaa kesäkengät ja polvisukat jalkaan. Kesämekkokin oli lupa laittaa päälle. Kylmää oli, mutta kesää odotettiin niin innolla, että ei pieni vilu haitannut. Joskus satoi lunta vapunpäivänä, joten remmikengät eivät oikein toimineet.

Kevät keikkuen tulevi: siis tulee ja ei tule, sataa lunta, sataa räntää, aurinko lämmittää, kylmät tuulet tuivertaa, yöpakkaset pitävät lumet paikoillaan. Tarhurin pihalla on puoliksi kevät ja puoliksi talvi. Puiden alla nurmikolla on jo haravoitu isot kasat risuja ja muutenkin siistitty nurmikkoa, mutta varjon puolella on vielä lunta melkein puoli metriä ja kasoissa vieläkin enemmän.

Haravoimisesta voisin sanoa, että älä tee kuten minä teen, vaan niin kuin opetan! Virallisesti opetetaan, että nurmikko haravoidaan, kun se on kuiva! Sitä ei pitäisi mennä märkänä tallomaan. Tämä tarhuri on haravoanut heti, kun pieniä pälvipaikkoja on tullut puiden alustoille, jossa maa myös kuivaa nopeammin. Tällä pihalla ei ole "kunnon nurmikkoa", vaan monilajinen viheralue, joka kestää haravoinnin ja kävelyt. Kohta avautuvat bellikset ilahduttamaan pörräisiä. Myös muut heinät ja kasvit sekä pienet sipulikukat täplittävät nurmikkoa. Olen vähän arka pölylle, joten sekin on yksi syy haravoida nurmikko märkänä, eikä kuivana ja pölisevänä. Jokaisen tontti on erilainen ja nurmikko kasvaa eri tavalla, joten jokainen voi haravoida ja hoitaa juuri omalla tavalla.

Kun puolessa välissä huhtikuuta satoi kaksi kertaa yli kymmenen senttiä lunta, niin tämä emäntä kävi lumenluontilakkoon. Sehän on nyt muoti-ilmiö, joten voihan sitä toteuttaa lakkoo myös eläkeläinen. Ajattelin, että kyllä ne lumet sulaa, kun jaksaa odottaa, sillä eivät ne vielä koskaan ole jääneet sulamatta. Tosin piti tehdä vähän rikkurihommia, etten jäänyt autolla sohjoon. Työnsin lumentyöntimen leveydeltä auton pyörille uran, jolloin pääsi myös kävellen paremmin. Nyt on tie jo sula eikä edes tullut rospuuttoa pahasti.

Päätin uskoa enteisiin, kun kuulin mukavan asian luonnosta. Koko ajan on negatiivisia asioita lehdet ja televisio täynnä, niin voihan sitä muuttaa ajatuskuvioita vaikka enteisiin uskomalla. Kuulin, että oravan näkeminen tuo onnea ja tietää hyvää päivää! Siispä rupesin joka aamu katselemaan ulos ja useimmiten näin oravan, joten päivä oli pelastettu! Jonain aamuna näin neljä oravaa ja ajattelin, että nyt on huippuhyvä ja onnellinen päivä! Tosin, kun kerroin tämän eräälle kaverille, niin hän sanoi, että liika on liikaa ja alkaa mennä jo epäonnen puolelle! Jaaha! Jokainen voi omia ajatuskuvioitaan ruokkia monenlaisilla ajatuksilla. Tärkeää on, etteivät ajatukset koko ajan ole negatiivisia ja raskaita. Voi vaikka ottaa päivän lauseeksi: "Orava onnentuojaj!"

Tarhuri lähti tuulettumaan, kun on samoilla nurkilla pyörinyt koko talven. Huhtikuun viimeisenä päivänä ajelin Pirkanmaalle ja totesin jo Kouvolan jälkeen, että lunta on siellä päin paljon vähemmän kuin täällä idässä. Tosin jäät olivat sielläkin vielä järvissä eikä maa paljontaan vihertänyt. Tosin koiralenkilä polun varrella oli sinivuokkoja, mutta ne olivat allapäin ja sulkeutuneita, vaikka oli päivä. Aivan kuin ne olisivat kärsineet kylmää. Kävin nukkumassa vapunaaton yön kotona ja lähdin yllätys, yllätys sitten Savoona! Siellä varmaankin on vielä lunta samalla tavalla kuin täälläkin. Keväällä on mukava ajella, kun on kirkasta ja maisema on avoin. Kun puissa ei ole vielä lehtiä, näky on aivan erilainen kuin

kesällä, jolloin on vihreää ja täyteläistä. Reissaaminen on mukavaa, sillä kun näkee uusia maisemia, niin ajatuksetkin uudistuvat.

Siivosin linnunruokintapaikkoja ja löytyipä hauska yllätys! Olin laittanut kauralyhteen osittain maahan puun päälle, kun siitä oli jo siemenet syöty. Aiemmin se oli jäänyt, enkä saanut sitä irti. Nyt aurinko oli lämmittänyt sen verran, että se lähti irti. Siellä korsien alla oli sievä pyöreä pesä, tehty silputuista oljista. Mikä sen mukavampaa kuin ruokaa ja pesä samassa paikassa. Luulisin, että se on hiirenpesä, kun se oli maan pinnalla eikä suurempia reikiä näkynyt.

Ihmetyttää taimien hidas kasvu. Tomaatit ovat kasvaneet kohtalaisesti ja kokeilukin onnistui aika hyvin. Olen nyt lisännyt multaa jo astiat täyteen, joten pitäisi olla mahdollisuus istuttaa ne suurempaan ruukkuun ja yksitellen. Odotan, että voisin koulia ne kasvihuoneessa ja jättää ne sitten sinne lämmityksen kera. Aika turhalta tuntuu lämmittää kasvihuonetta, kun joka yö on pakkasta. Odotan nyt vielä muutaman päivän ja istutan ne tomaatit myöhemmin, vaikka osa onkin jo aika roikaleita!

Samettikukista noin puolet iti. Tuli siis taas todistettua, että kuivan kesän omat siemenet itivät huonosti. Taitaa olla, että ne eivät tuleennu, siis valmistu, kun ilmankosteutta ei ole tarpeeksi. Onneksi kylvin niitä reilusti ja uskon, että ne riittävät, vaikka itivätkin niin huonosti. Olen nyt kouluttanut ne, jotka itivät, ravinteikkaseen multaan, mutta yhä yhteiseen laatikkoon. Siirrän sitten ne astioihin ja avomaalle aikanaan, kunhan se kesä nyt ensiksi tulee.

Leijonankidat ja ahkeraliisat on kylvetty maaliskuun puolenvälin paikkeilla. Kasvu on ollut hyvin epätasaista. Samojen taimien kokoero voi olla jopa kolme senttiä. Olen kuitenkin kouluttanut ne uuteen multaan ja isompaan astiaan, mutta kasvu on yhä hidasta. Isompia taimia olen latvonut. Monet harrastajat kertovat latvovansa leijonankitoja jopa kaksi kertaa, jotta niistä tulee haaroittuvia. Ehkä huonoon ja hitaaseen kasvuun on syynä se, että en anna niille lisävaloa. Mielestäni niiden pitää pärjätä luonnonvalolla, kun ollaan jo toukokuun alussa. Auringonvalosta ei ollut kyllä puutetta koko huhtikuussa.

Tontilla on vielä lunta, mutta olen käynyt tutkimassa koristepuiden ja pensaiden kuntoa. Rusakot ovat ahkeroineet aivan mahdottomasti, mitä ei ole ennen tapahtunut. Pensasruusut on melkein kaikki osittain syötyjä ja osa vain silputtu. Ihmettelen, että niille on kelvannut myös pensasangervot ja hanhikit, jotka aiemmin ovat saaneet olla rauhassa. Nyt sitten on edessä pensaiden leikkaaminen ja kaikenlainen siistiminen ja toive, että ne siitä elpyisivät ja jaksaisivat lähteä kasvuun.

Muuttolinnut ovat jo alkaneet vaeltamaan pohjoiseen, vaikka ei vielä suuria parvia (satoja lintuja) ole näkynyt. Pelloilla on suuria parvia syömässä ja ehkä odottelemassa, että pohjoisesta lumet sulaisivat. Koiralenkilillä näin jotakin, mitä en aiemmin ole kohdannut. Kahdentoista hanhen joukko lensi ja "kilju". Siitä tuli mieleen, että voisivatko ne olla kiljuhanhia. Niinpä sitä sitten tutkittiin ja ääni kuunneltiin ja todella, olin nähnyt ja kuullut kiljuhanhia! Ne ovat uhanalainen laji, joka ei ole pesinyt Suomessa moneen vuoteen, siksi en ollut aiemmin niitä kuullut. Mukavaa kokea jotakin uutta ja ennenkuulumatonta. Kohta se tarhurin kiireaika alkaa, joten nautitaan kevään ihmeistä ja lisääntyvästä valosta!